

Op 13 februari vertrekken Paul en Mariëtta met de Avontuur naar Arnhem.

Als ze vertrokken zijn sjouw ik gereedschap naar de wal en knutsel een steun voor de Canadese kano in elkaar. Ik hoop dat daarmee de verf van het dek dan minder te lijden heeft en er geen vuil onder de kano blijft steken.

De dag erna, dinsdag 14 februari, gaan wij met de Kabeljauw, over de Neder-Rijn, van Wageningen naar Wijk bij Duurstede.

Het is prachtig weer echt een mooie dag om een stukje te varen. De afstand over het water is ongeveer 24 Km waarbij we één sluis passeren, sluis Amerongen.

De passage van Rhenen, met een vredig winters

zonnetje.

In Wijk bij Duurstede aangekomen help Jeannette van de Onrust ons aan een mooi plekje, aan de drijvende steiger

Meteen maar de fiets gepakt en teruggefietsd naar Wageningen om de auto op te halen. Ook voor de fiets is het een mooie dag hoewel nog wat fris.

Waar de Avontuur en de Kabeljauw drie maanden gelegen hebben is nu weer ruimte voor andere schepen.

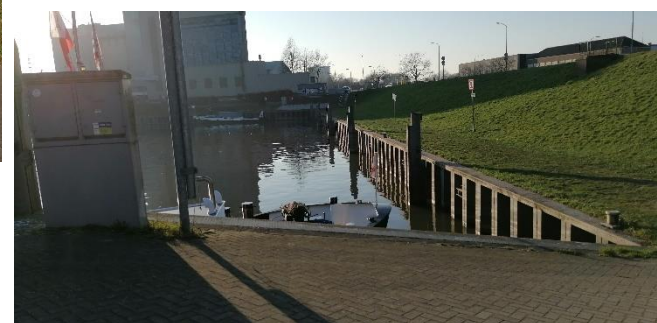

Motorschip Onrust

Om Nathalie en Guy in Moissac, Frankrijk, te bezoeken pakken we de camper in en vertrekken we naar het zuiden, ofwel "on yva".

De avondspits in Parijs kost ons één uur extra reistijd op weg naar Moissac.

Zoals vooraf afgesproken ligt de Onrust van Iede en Jeannette ook in Wijk bij Duurstede. We waren eerder in Nijesyl te gast bij hen. Zij zullen op de Kabeljauw passen als we niet aan boord zijn.

Krokus Vernus, een van onze vroege bloeiers. Uit haar grote broer Krokus Sativus haalt men Saffraan.

We overnachten aan de Loire

Het is ongeveer 1100 Km rijden naar Moissac, dus onderbreken we de reis zoeken we bij Orleans een plekje om te eten en de slapen, op 16 februari.

Op reis of niet, Bond wil graag op zijn gebruikelijke moment van de dag onze aandacht om met hem en zijn knuffels te spelen.

De Loire ligt er 's morgens, als we vertrekken nog wat somber bij.

Gaande de rit komt de zon er bij en al snel is het warm in de auto. Ook buiten loopt de temperatuur op naar 18° Celsius.

Het ontvangst is allerhartelijks en voelt meteen weer goed, als van ouden.

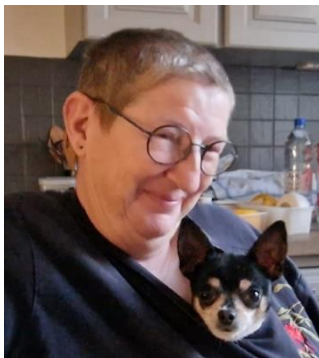
Ons "6 Sterren Hotel" in Moissac.

Nathalie en Guy hebben een appartement gehuurd in Moissac omdat zij hun boot, de 'Breeze' met een mooie winst konden verkopen. Het appartement heeft naast een huiskamer met keuken, twee slaapkamers elk met een badkamer, extra berging en met wasmachine en een garage. Dus genoeg ruimte om gasten te ontvangen en alle spullen uit de Breeze op te slaan.

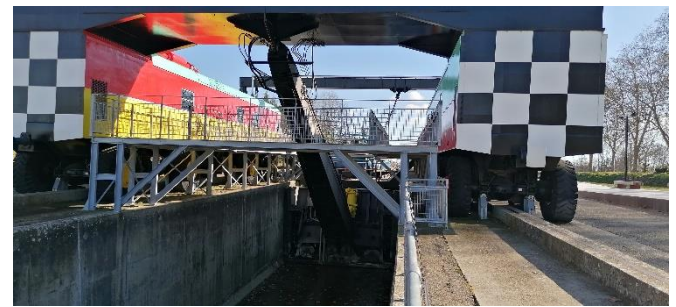
Voor de deur van het appartement is het heerlijk in de zon.

De Breeze in het Canal latéral à la Garonne, dat door het plaatsje Moissac loopt.

Nathalie verwent ons met lekker eten en een biertje

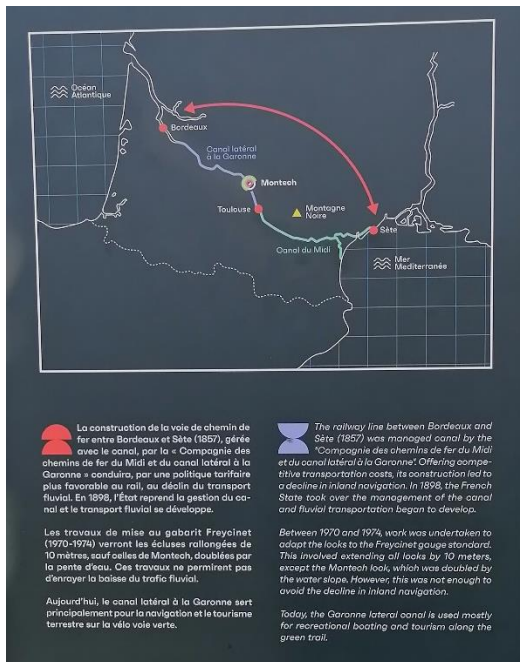

We bezoeken het wonderlijke complex Montech,

In plaats van een sluis heeft men getracht schepen

met een grote schuiver door een betonnen goot 10 m in de hoogte te verplaatsen.

De vaart van spitsen of freycenit schepen, circa 38,5m bij 5,05m schepen, is in de loop van de 70er jaren nagenoeg gestopt en zijn kunstwerken zoals deze in verval geraakt. Het Montech complex is buiten werking. Er is nu een

museum.

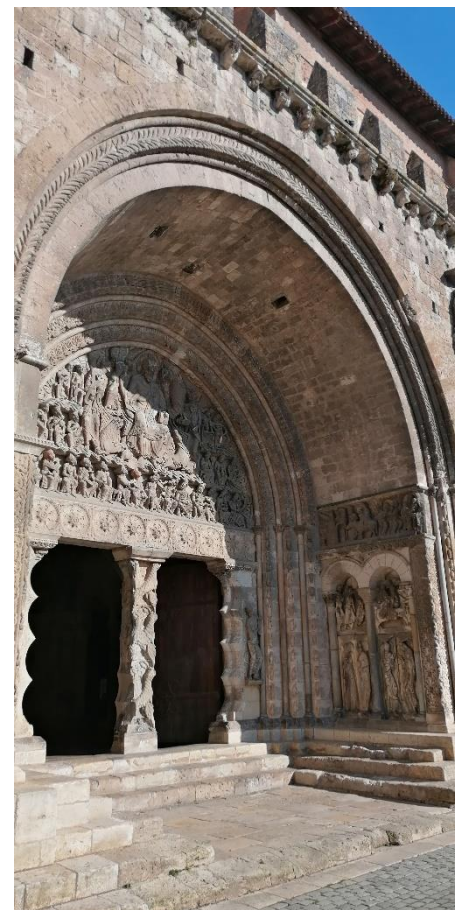
Het geheel was aangedreven door dieselmotoren en met elektromotoren die door sleepcontacten werden gevoed.

De Moissac aan de Tarn in het ochtendgloren met rechts het Hotel & Spa Le Moulin De Moissac.

In het centrum staat Abbye Saint Pierre de Moissac. De basis van het klooster was een Romeins badhuis waar later een kerk is gesticht.

Het Canal latéral à la Garonne, ook bekend als Canal Du Midi, passeert via een aquaduct over de rivier de Tarn.

Promenade le long du canal

Via een lange trap wandelen we de Calvarieberg waar Maria over de stad uitkijkt. Eerst komen we langs het Karmelieterklooster halverwege de berg.

Rechts op de foto zien we de Tarn met de brug bij hotel Le Moulin.

De weg terug naar de stad was veel korter maar ook veel steiler!

Na deze gezellige dagen reizen we verder en gaan naar het noordwesten. De weersverwachting voor dit gebied was het beste Frankrijk te bieden had op dat moment en belanden in het plaatsje St Emillion en wandelen we wat rond. In Pomerol vinden we een plekje om te overnachten.

Het weer blijft koud en regenachtig dus rijden we de volgende dag op ons gemak langs de wijngaarden van Bergerac verder naar het noordwesten. Het is nog maar februari dus kun je dit soort weer verwachten.

Merville-Franceville Plage

Het volksbusje valt wat in het niet bij al die winterharde campers aan de Atlantische kust

Het strand ligt klaar om de badgasten van 2023 te ontvangen. Maar voor ons is het te winderig en te koud. De zon laat het afweten en we besluiten terug te gaan naar de boot met de warme kachel.

De 24^e februari zijn we weer terug in Wijk Bij Duurstede en starten de voorbereidingen voor ons volgende avontuur.

We gaan duiken in Raja Ampat, Indonesië 30 kg bagage per persoon. Duikuitrustingen, video en fotospullen, duiklampen en laders en nog een beetje kleding. De vlucht gaat van Amsterdam naar Istanboel, vandaar naar Jakarta dan overstappen op een kleiner vliegtuig naar Sorong.

In Jakarta storten we al aardig in. Waar we wachten op de vlucht naar Sorong

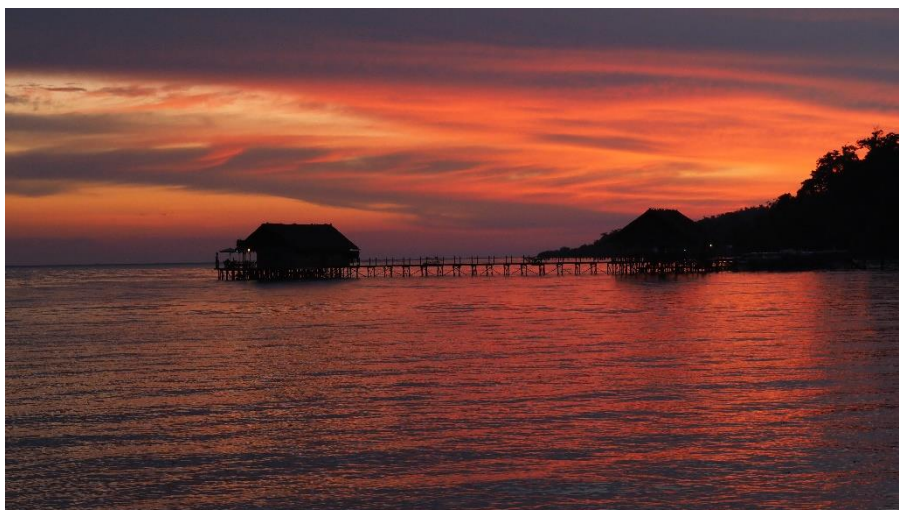
We zijn samen met Rik en Marijke waar we ook eerdere duikreizen mee hebben gemaakt

Na een flinke bootreis worden we met zang en dans verwelkomd in het resort.

Na een koele cocktail een vermoeiend verhaal over de do's and don'ts. Huishoudelijk, duikregels en meer dat niet is blijven hangen.

Onze eerste zonsondergang bij Papua Explorers op het eiland Gam.

De rood/witte vlaggetjes geven de locaties van de verschillende duikstekken aan en het lijstje geeft de benaming.

Elke morgen worden de duikstekken uitgetekend op het bord en geven de gidsen uitleg over stroming en de te verwachten natuur.

Om 8uur liggen de boten klaar voor vertrek. Doorgaans zijn we met ons vieren en twee gidsen plus de schipper.

Naast de luxe van een 'eigen' boot hadden we ook bij veel duiken de zelfde gidsen Rama en Elfrit. Die wisten na een paar dagen waar we zochten. Mooi koraal, naaktslakken, zeepaardjes enz.

Het resort Papua Explorers

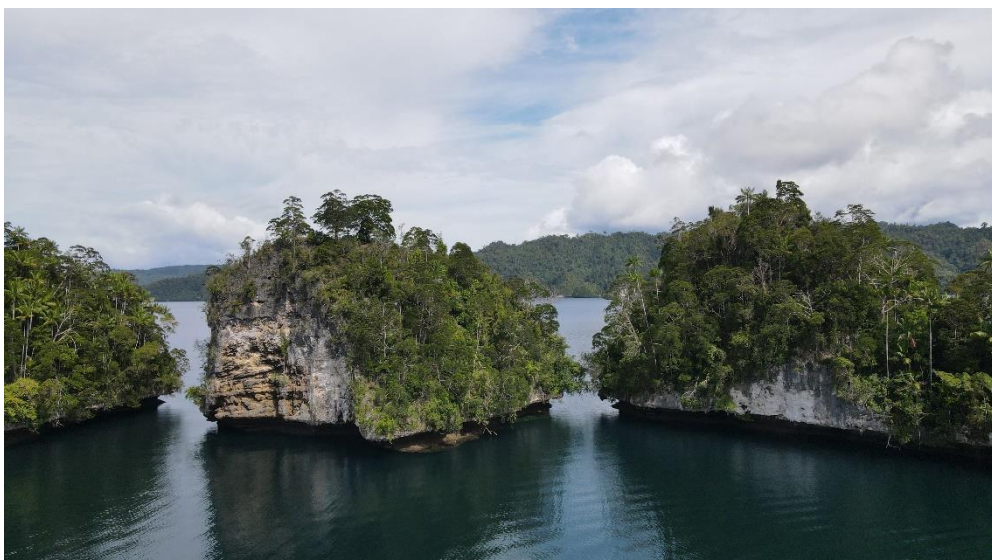

Het voorste huisje, op de foto boven, was ons riante onderkomen tijdens onze duikavonturen.

Het restaurant

Duikstek The Passage, nummer 35 op het bord, hebben we wel met de boot bezocht maar omdat er een zoutwaterkrokodil is gezien mag er niet meer worden gedoken.

Erg jammer, toen we het in 2016 bezochten was het er heel mooi. De omgeving is nog steeds heel mooi.

Lunchpauze ergens tussen de duiken door, soms met een dakje soms op een strand.

Goed eten en drinken is belangrijk als je in de tropen bent om te duiken

We bezoeken het uitkijkpunt Piaynemo. Het is een hele klim in de felle zon al loopje een groot gedeelte in de schaduw van bomen. Bij de bouw zijn bomen gespaard zodat je toch het gevoel krijgt is de jungle te lopen.

Van een afstandje ziet het er dan zo uit

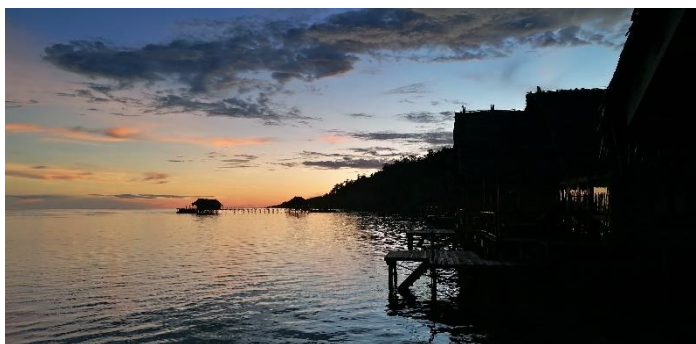
Na het duiken een dropje om de zoute zee smaak weg te werken. Zelf de gidsen raken verslaafd aan de Hollandse drop

Vanaf de waranda worden we uren lang getrakteerd op een show van een hele grote dolfijn. Het dier blijft twee dagen in de zeestraat.

Dan komt ook aan dit avontuur een einde. We waren 18 dagen onderweg, ongeveer 40 uur in de lucht gehangen en hebben gezamenlijk circa 100 Duiken gemaakt, ongeveer 120 uur onderwater geweest.

3 april zijn we weer terug aan boord van de Kabeljauw met onze 74 kg bagage

Meer avonturen de volgende keer!

Het vervolg leest u in Deel 16 van het Dagboek van een Kabeljauw.
Of volg ons op www.polarsteps.com
Als we aan het varen zijn maakt Cor er bijna dagelijks berichten.